

Nizaminin əsərlərində tarbiyə və təhsil məsələləri

Sardar ZEYNAL
Filologiya üzrə elmlər doktoru

Məqələdə Nizami Gəncəvinin - "Xosrov və Şirin", "Leyli və Məcnun" və "Yeddi gözəl" əsərlərinin hər birinə daxil edilən "Oğlum Məhəmmədə nəsihət" bölmələrində elmə, təhsilə, oxumağa olan sevgi və məhəbbət və bu yolla gedib uğur qazanan insanların əldə etdikləri nailiyyətlərdən bəhs olunur.

Hər bir xalqın gələcəyi bu gün yetişdirdikləri gənc nəslin tərbiyə və təhsilinin keyfiyyətindən asılıdır. Geniş elmi dünyagörüşə malik nəslin qurduğu dövlət, həyata keçirdiyi islahatlar, quruculuq işləri yalnız və yalnız xalqın rifahının yüksəldilməsinə xidmət edəcək və həmin xalqı dünyanın ən inkişaf etmiş xalqları sırasına çıxaracaqdır.

Gənc nəslin tərbiyə və təhsilinə diqqət, demək olar ki, Azərbaycan xalqının yetişdirdiyi, bütün görkəmli, yaradıcı şəxsiyyətlərin əsərlərində xüsusilə qabardılmış və səhə ilə bağlı çoxlu qiymətli fikirlər irəli sürülmüş, bu fikirlərin əksəriyyəti xalqın əxlaq kodeksinin tələblərinə çevrilmişdir.

Bu il 880 illik yubileyini qeyd edəcəyimiz dəyi Azərbaycan şairi Nizami Gəncəvinin "Xəmsə"sində bu sahəyə xüsusi diqqət verilmiş, dünya şöhrətli qazanın beş əsərindən üçüdə, ("Xosrov və Şirin" (1181), "Leyli və Məcnun" (1188), "Yeddi Gözəl" (1197)) bu məsələyə xüsusi bölmə ayrırmış və uşaqların təhsil və tərbiyəsi ilə bağlı fikirlərini bu bölmələrdə əks etdirmişdir.

Nizami Gəncəvi yazdığı bu əsərlərdə təlim, tərbiyə məsələlərinə xüsusi bölmə ayrırmış və fikirlərini "Oğlum Məhəmmədə nəsihət" adı altında əks etdirmişdir.

Öz övladlarına üz tutub onlara kitabən təlim-tərbiyə məsələlərini dilə gətirmək həm qədim, həm də orta əsr ədəbi nümunələrində özünü daha qabarıq şəkildə büruzə verir. Məsələn, Nizaminin təsirlənib "Leyli və Məcnun"

Rezume

mövzusunun öz ana dilində əvəz edilməz sənət nümunəsinə çevirən M. Füzuli də oğlu Fəzliyə həsr etdiyi "Fəzliyə nəsihət" qəsidəsini qələmə almışdır.

Lakin övlada, onun təhsilinə, tərbiyəsinə münasibət heç bir şairin yaradıcılığında Nizami səviyyəsinə qalxmamışdır.

O, ikinci əsəri olan və 1181-ci ildə Atabey hökmdarı Məhəmməd Cahən Pehlevanın xahişi ilə yazdığı "Xosrov və Şirin" əsərində yeddi yaşlı oğlunu unutmamış, əsərə ona müraciət ilə yazdığı "Oğlum Məhəmmədə nəsihət"

Nizaminin övlada yanaşması bu-günkü övlada yanaşma prinsiplərindən tamamı ilə fərqli şəkildə ortaya çıxır. O, övladına təkcə onun ocağına sahib, onun çirəğini yandıran əvəzedici kimi baxmır. O, övlada, üstündə öz adı yox, Parvərdigarın adı olduğu üçün müqəddəs yaşayır və buna görə də hökmdara həsr etdiyi əsərə çəkinmədən onun da adını qeyd edib ona müraciət etməkdən çəkinmir. Həm də onu, "üstündə Tanrının adı olan" elmi, bilikli, təhsilli, namuslu görmək, öz atasından çox, Tanrının adına layiq bir insan ol-

("Xosrov və Şirin" səh.342) dadlı bir parça daxil etmişdir. Hökmdarın sifarişi ilə yazılan əsərdə yeddi yaşlı övladın yada düşməsi, onun adının dövrün hakiminin sifarişi ilə əbədləşdirilməsi Nizami dövründə övlada, onun tərbiyə və təhsilinə olan diqqət və qayğının hansı dərəcədə vacib bir məsələ kimi qarşıya qoyulduğundan xəbər verir.

Nizaminin "Xosrov və Şirin" əsərinə daxil etdiyi "Oğlum Məhəmmədə nəsihət" (səh.342-343) cəmi yeddi beytdən ibarətdir. Bu yeddi beytdə Nizami sanki oğlunun gələcək həyatının koordinatlarını göstərmiş, xoşbəxt olmağın yollarını yığcam şəkildə qeyd etmişdir.

Bununla bağlı Nizami dünyanı təzə-cə dərk edən yeddi yaşlı oğluna üz tutaraq yazır:

**Yeddi yaşlı balam, gözümün nuru
Dilimin əzbəri, qəlbim süruru.
Ruzi verdi sənə, o Parvərdigar,
Üstündə mənim yox, onun adı var**

mağa çağırır və bununla bağlı yazır:

**Bilik kəsb etməklə dünyanı qazan,
Əsmən oxu ki, mənə alsan.
Qaç o sözlərdən ki, mənasız, boşdur,
İlahi elmlər öyrənmək xoşdur.
Elə namuslu ol, desinlər görən:
"Ağıllı oğluna, Nizami, əhsən!"**

Bu beytlərdə oxucuya aid olmayan heç nə yoxdur. Tanrının ona bəxş etdiyi payı Nizami Tanrının adına layiq olmasa belə, heç olmasa, öz adına, Nizami adına layiq, yaraşan görmək istəyir.

Nizami üçüncü əsəri olan "Leyli və Məcnun"u (1188) Şirvanşah Axtisatın sifarişi ilə yazmaqdan imtina etmək istəyəndə artıq on dörd yaşa çalmış oğlu Məhəmmədin təkidindən yaxa qurtara bilirm və hökmdarı n sifarişini yerinə yetirməkdən qaça bilmir, onu qələmə almaq məcburiyyətində qalır.

Burada söhbət təkcə əsərin yazılması məsələsindən gəlmir, övlada verilmə, qiymətdən ona münasibətdən gə-

dir. Dövrünün hökmdarının sözüündən-sifarişindən imtina etmək istəyən Nizami öz on dörd yaşlı övladının sözüündən qaça bilmir və "Leyli və Məcnun" kimi möhtəşəm bir əsəri yazıb tarixdə yaşatmağa məcbur olur.

Bu təkcə övlad şirinliyindən irəli gələn tələb deyil, bu "Xosrov və Şirin" əsərində də qeyd etdiyi kimi, üstündə Parvərdigarın adının olmasından irəli gələn müqəddəslikdir. Nizami övlada Parvərdigardan sonra ən uca bir vətəni kimi yanaşır, onu Tanrıdan aşağı, hökmdardan yuxarı nöqtədə cəmləndirir.

Nizami "Leyli və Məcnun" əsərini də qələmə alarkən, oğlunu unutmamış, bu əsərə də yirmi yeddi beytdən ibarət "Oğlum Məhəmmədə nəsihət" (səh.51-52) adlı bir parça daxil etmişdir. Bu parçada Nizami oğluna müraciətlə yazır:

**Sən, ey on dörd yaşlım, hər elmə yetkin!
Gözümde əksi var iki aləmin!
... Qəflətdə oynama, qeyrat vaxtidir,
İndi hünər vaxtı, şöhrət vaxtidir.
Ucalmağ istəsen , bir kamala çat,
Kamala ehtiram göstərir həyat**

Ağıl insana Tanrı tərəfindən verilən təmənənəzə pay olsa da, o, insani təkmilləşmədən əbədi yaşatmaqda acizdir. Tanrının verdiyi ağıldan səmərəli istifadə etmək üçün həmin ağılın sahibi daimi onu təkmilləşdirməli və inkişaf etdirməlidir.

Şair üz tutduğu oğluna atasının ad-sanına, mal-dövlətinə arxayın olmamağı məsləhət görür və ona:

**Sən aslanlar kimi keç cəbhələrdən,
Yalnız hünərinin balası ol sən!
Səadət kamalla yetişir başa,
Xalqa hörmət elə, ədəblə yaşa, deyir.**

Şair oğluna müraciətində heç kəsə güvənməməyi, yalnız öz elminə, savadına güvənməyi məsləhət görür. Onu göylərə qaldıran, hökmdarları belə onun ayağına gəlməyə vadar edən şairin belə hörmətdən düşdüüyünü söyləyir. Ona görə də məsləhət görür ki:

**İsa mərifətli hakim ol, amma,
İnsanı ödürən bir hakim olma.
... Bir elmi öyrənmək istədikdə sən,
Çalış ki, hər şeyi kamal biləsən,
Xalqı bir palançı olsa da insan,
Yaxşılıq yarıncıq papaqçıqdan.
Məndən söyləməkdir, səndən eşitmək.
Bir insan əliboş gəzmasin gərəki(-
səh.52)**

Nizami Gəncəvi 1797-ci ildə qələmə aldığı "Yeddi Gözəl" əsərində də oğlu Məhəmmədə nəzərdən qaçırmmış, bu əsərə də ona müraciətlə yazılmış, "Oğlum Məhəmmədə nəsihət" (səh.48-51) adlı bir parça daxil etmişdir.

(Ardı var)